

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 2

- 2,1 תִּקְרֹבוּ יְמִינֵּדָד, לְמוֹת; וַיַּצֵּן אֶת-שְׁלֹמֶה בָּנוֹ, לְאָמֶר.
2,2 אֲנָכִי הָלֵר, בָּזַר בְּלַ-בָּאָצָע; וַיַּקְרֹט, וַיַּמַּת לְאָשׁ.
2,3 וּשְׁמַרְתָּ אֶת-מִשְׁמָרָתִי, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְלִכְתָּב בְּדָרְכֵיכֶם לְשִׁמְרָה חֲקָמָיו מִצּוּרָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעִדּוֹתָיו, כַּכְתוּב, בְּתוֹרַת מֹשֶׁה--לְמַעַן
2,4 פְּשָׁכִיל, אֶת בְּלַ-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, וְאֶת בְּלַ-אֲשֶׁר תִּפְנַח, שֶׁם.
לְמַעַן יְקָנִים יְהוָה אֶת-דָּבָר, אֲשֶׁר דִּבֶּר עַלְיָה לְאָמֶר, אִם-יִשְׁמְרוּ בֵּין אֶת-דְּרָכֵם לְלִכְתָּב לְפִנֵּי בָּאָמָת, בְּכָל-לְבָבָם וּבְכָל-נְפָשָׁם:
2,5 לְאָמָר--לְאָ-כְּרָתָת לְךָ אַוְשָׁ, מַעַל כְּסָא יְשָׁנָא.
2,6 גַּם אָתָה יָדַעַת אֲשֶׁר-עֲשָׂה לִי יוֹאָב בָּן-אֶרְחִיה, אֲשֶׁר עֲשָׂה לְשִׁנֵּי-שְׁרֵי צְבָאות יְשָׁרָאֵל לְאָבֵבָר בָּנָ-בָּר וּלְעַמְשָׂא בָּנִי-תָּמָר
2,7 תִּפְרְגָּמָן וְשָׁם דָּמִי-מִלְּקָמָה, בְּשָׁלָם; וַיַּקְרֹן דָּמִי-מִלְּקָמָה, בְּקָרְבָּתוֹ אֲשֶׁר בְּמִתְנִי, וּבְגָלִיל, אֲשֶׁר בְּגָלִיל.
2,8 וְעַשְׂתָּה, קָסְמָתָבָנִי; וְלֹא-תוֹדֵד שִׁבְתָּה בְּשָׁלָם, שָׁאל.
וְלֹבְבִּי בְּרֹזְלִי פְּגָלָדִי מַעֲשָׂה-חָסָד, וּפְסִי בְּאַכְלִי שְׁלָמָתָבָנִי; כִּי-כֵן, קָרְבָּוּא לְלִי, בְּבָרְחוּ, מִפְנִי אֶבְשָׁלָום אַחֲיכָן.
וְהַגָּה עַמְקָע שְׁמָעִי בְּגָלְגָלָא בָּן-קְמִינִי, מִבְּחָרִים, וְהָא קָלְבִּי קָלְלָה נְמֻרָאת, בְּיָום לְקָתִי מִקְבָּים; וְהָאַרְכָּד לְקָרָאתִי, פִּירְדוֹן,
2,9 אֲשֶׁר-בָּעַל בִּיתָה לְאָמָר, אִם-אַמְתָּחָן בְּסָרָב.
וְעַתָּה, אַל-תַּנְקַהוּ, כִּי אִישׁ פְּקָם, אָתָה; יָדַעַת אֶת-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לוֹ, וְהוֹכַדָּת אֶת-שִׁבְתָּה בְּצָם שָׁאָל.
2,10 יַשְׁכַּב זֹה, עַמְ-אַבְתִּי; וַיַּקְרֹבָר, בְּעִיר זֹה. {פ}
וּבְמִימִים, אֲשֶׁר פָּלָן זֹה עַל-יְשָׁנָא, אַרְכָּעִים, שְׁנָה: בְּקָרְבָּוּן פָּלָן, שְׁבָע שָׁנִים, וּבְרוּשָׁלָם פָּלָן, שְׁלָשִׁים וּשְׁלַשׁ שָׁנִים.
וּשְׁלָמָה-צִיָּבָר, עַל-כְּסָא זֹה אַבִּי; וְתַכְּן מִלְכָתוֹ, מָאֵד. {ס}
2,13 תִּבְאָ אַדְבָּיוֹ בְּ-חַגִּיאָת, אַל-בָּת-שְׁבָע אַמְ-שְׁלָמָה, וְתַאֲמֵר, הַשְּׁלָוּם בְּאָנָן; וַיֹּאמֶר, שְׁלָוּם.
2,14 וַיֹּאמֶר, דָּבָר לִי אַלְיָר; וְתַאֲמֵר, דָּבָר.
2,15 וְיֹאמֶר, אַתְּ-יִדְעָת אֲנָכִי שָׁאל מַאֲתָן--אַל-פְּשָׁבָר, אַתְּ-פְּנִי, אַתְּ-פְּנִי; וְתַאֲמֵר אַלְיָו, דָּבָר.
וְעַתָּה, שָׁאַלְהָ אֶתְתָּה אֲנָכִי כִּי-יָמָה בְּמִלְוָכה, וְעַלְיָו שְׁמָוֹן כָּל-יְשָׁרָאֵל פְּנִיהם, לִמְלָן; וְתַסְפֵּב בְּמִלְוָכה וְתַהְיוּ לְאָחִי, כִּי מִיְתָהָה קִיְתָה לוֹ.
2,16 וְיֹאמֶר, אִמְרִי-בָּא לְשָׁלָמָה הַמְלָן, כִּי לְאַ-שִּׁיבָר, אַתְּ-פְּנִי; וְתַהְיוּ לְאַלְיָו, דָּבָר.
2,17 וְיֹאמֶר, אִמְרִי-בָּא לְשָׁלָמָה הַמְלָן, כִּי לְאַ-שִּׁיבָר, אַתְּ-פְּנִי; וַיַּטְלִי אַתְּ-אַבִּישָׁג הַשְׁנָמִית, לְאָשָׁה.
וְתַהְיוּ בַּת-שְׁבָע, טֻוב; אֲנָכִי, אַדְבָר עַלְיָבָר אַל-פְּמָלָן.
2,19 וְתַבְאָ בַּת-שְׁבָע אַל-פְּמָלָן שָׁלָמָה, לְזָבְרָ-לוֹ עַל-אַדְבָּיוֹ; וְיַקְרֵם הַמְלָן לְקָרָאתָה יְשַׁתְּחַווּ לָהּ, וַיַּשְׁבַּב עַל-כְּסָאוֹן, וְיַשְׁם כְּסָא לְאָם
פְּמָלָן, וְתַשְׁבַּב לִימִינָו.
2,20 וְתַהְיוּ, שָׁאַלְהָ אֶתְתָּה קַטָּה אֲנָכִי שָׁאַלְתָּה מַאֲתָן--אַל-פְּשָׁבָר, אַתְּ-פְּנִי, יְזָאָמָר-לָהּ בְּמִלְלָן שָׁאָלִי אִמי, כִּי לְאַ-שִּׁיבָר אַתְּ-פְּנִי.
וְתַהְיוּ, יַטְלִן אַתְּ-אַבִּישָׁג הַשְׁנָמִית, לְאַדְבָּיוֹ הַכֹּהן, וְלֹאֲבָר בָּן-אֶרְחִיה, לְאַשְׁר-הָאָחִי, לְאָשָׁה.
2,22 יַעֲשֵׂו הַמְלָן שָׁלָמָה וַיֹּאמֶר לְאָמֵן, וְלֹמַה אֶתְתָּה שָׁאַלְתָּה אַתְּ-אַבִּישָׁג הַשְׁנָמִית לְאַדְבָּיוֹ, וְשָׁאָלִי-לוֹ אַתְּ-הַמִּלְוָכה, כִּי הוּא אָחִי בְּגָדוֹל
מִקְבָּנִי, וְלוֹ-וְלֹאֲבָר הַכֹּהן, וְלֹאֲיָאָב בָּן-אֶרְחִיה. {פ}
2,23 יַשְׁבַּע הַמְלָן שָׁלָמָה, בִּיהוָה לְאָמָר: כִּי-עָשָׂה-לִי אֱלֹהִים, וְכִי יוֹסֵף, כִּי בְּנָפְשׁוֹ, דָּבָר אַדְבָּיוֹ אַתְּ-פְּנִי בְּזָה.
וְעַתָּה, פִּי-יְהוָה אֲשֶׁר בְּכִינְנוּ וַיֹּשִׁבְנִינוּ (וַיֹּשִׁבְנִינוּ) עַל-כְּסָא זֹה אַבִּי, וְאַשְׁר עָשָׂה-לִי בֵּית, כִּי-שָׁר דָּבָר: כִּי-הַיּוֹם, יוֹמָת אַדְבָּיוֹ.
וְיַשְׁלַח הַמְלָן שָׁלָמָה, בְּזַדְבָּר בְּכִינְנוּ אֲמָר הַמְלָן, עַבְתָּה לְךָ עַל-שְׁדִין--כִּי אִישׁ מַוְתָּה, אַתְּ-הַתְּשַׁאֲתָת אֶת-אַרְון אַדְבָּיוֹ, הַיּוֹה
לְפִנֵּי זֹה אַבִּי, וְכִי הַתְּעִבָּתִים, בְּכָל אֲשֶׁר-הַתְּעִבָּתָה אַבִּי.
2,27 תְּגַנֵּשׁ שָׁלָמָה אֶת-אַבְתָּר, מִהְיוֹת כָּהֵן לְיהוָה, לְמִלְאָ אֶת-דָּבָר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל-בֵּית עַלְיָ בְּשָׁלה. {פ}

- ובשניהם, באה עד-ויאב, כי יואב גטה אפריל אדיה, ואפריל אבשלום לא גטה; ויבס יואב אל-אכל יהוה, ויפזק בקרנות פמץם.
- וניגד לפולר שלמה, כי גט יואב אל-אכל יהוה, והנה, אצלם, אצל פמץם; וישלח שלמה את-בנינו בזיהזע, לאמר--לך פגע-בו.
- תיבא בניהו אל-אכל יהוה, ויאמר אליו כה-אמר פולר צא, ויאמר לא, כי פה אמות; ושב בניהו את-פולר דבר לאמר, כה-דבר יואב וכלה עבני.
- ויאמר לו פולר, עשה באשר דבר, ופגע-בו, וקברתו; וסתירת דמי חטם, אשר שפוך יואב, מועל בית אבי.
- והשיב יהוה את-צמו על-ראשו, אשר פגע בשני-אנשיים צדיקים וטבים ממען יירגום בחרב-זאבו, לאיך: את-אנדר בן-ניר שר-צבא ישראל, ואת-עמשא בז-יתר שר-צבא יהודא.
- ושבו דמיים בראש יואב, ובראש צרעו לעלם; ולצד ולזרען ולכפאו, יהוה שלום, עד-עולם--מעם יהוה.
- יעל, בניהו בזיהזע, ויפגע-בו, וימתהו; ויקבר בביתו, במקבר.
- ויטן פולר את-בניהו בזיהזע, מחייבי-על-האבא; ואת-אצוק סכך נמן פולר, מחת אביהם.
- וישלח פולר, ויקרא לשמעי, ויאמר לו בניה-LEN בית בירושלם, וישב שם; ולא-מצא משם, أنها עצמה.
- וביה ביום צאתך, ושברת את-במל קדרון-ידע תדע, כי מות פמות: דמן, יהוה ברואה.
- ויאמר שמעי למלר, טוב הדבר אידי פולר, והוא שעה עבדך; וישב שמעי בירושלם, ימים ברים. {ס}
- תיה, מכך שלש שנים, ויברכו שני-עבדים לשמעי, אל-אכיש בז-מעבה מלך גת; ויגדו לשמעי לאמר, הנה עבדי בנת.
- תיקם שמעי, וקובש את-חמו, וילך גמה אל-אכיש, לבקש את-עבדיו; וילך שמעי, תיבא את-עבדיו מגן. {ס}
- וניגד, לשלהמה: כי-פולר שמעי מירושלם גת, וישב.
- וישלח פולר ויקנא לשמעי, ויאמר אליו בלא השבעתך ביהוה לאעדי בן לאמר, ביום צאתך ופלכת אנה זאננה, ידע תדע כי מות פמות; ותאמר אליו טוב הדבר בדבר, שמעתי.
- ומדהע-לא שמרת, את-שבעתך יהוה; ואת-המזאה, אשר-צויית עלי.
- ויאמר פולר אל-שמעי, אתה ידעת את כל-הברעה אשר ידע לבבנ, אשר עשית, לצד אבי; והשיב יהוה את-ברעתך, בראשך.
- ופולר שלמה, ברור; וכפה צוד, יהוה בכו לפניהם יהוה--עד-עולם.
- ויצו פולר, את-בנינו בזיהזע, ויצא, ויפגע-בוניהם; וופולר בכה בכו, ביד-שלמה.